

пробуждане. Първоначално касата щѣла да има привидната цѣль да помага на бѣднитѣ колонисти, а въ сжщностъ да удовлетворява народнитѣ нужди. Идеята на Неновича била подкрѣпена отъ Кифалова. Тѣ двамата организирали управлението на народната каса, правителството дало своето съгласие, но българитѣ въ Букурещъ не се показали особно склонни, и идеята пропаднала. Това ще да е било около 1830 год. Защото, споредъ други свѣдѣния, интелигентни българи въ Букурещъ, начело съ Кифалова сж образували, по-късно отъ горчята дата, българско „Патриотическо общество“, отъ което по-послѣ се разви „Бълг. добродѣтелна дружина“, чийто дѣятелностъ се прояви най-вече къмъ 1850 г. Свѣденията за Кифалова изобщо сж откъслечни и недостатъчни.

Особни грижи ще да е полагалъ той къмъ родния си градъ Тетевенъ. Отъ писмата му се вижда, че той искалъ да посѣщава често отечеството си и да ту помага морално и материално. Прѣзъ 1848 г. Кифаловъ посѣтилъ Тетевенъ като далъ идеята и подготвилъ почвата за едно градско училище; за тая цѣль наредилъ да се събератъ волни помощи въ самия градъ, а взелъ на себе си грижата да събере такива отъ всички тетевенци, живущи въ Ромжния. Резултатъ отъ неговата инициатива е било голѣмото Тетевенско училище, което е било въздигнато прѣзъ 1853 год. и за което той обѣщалъ пълната своя подкрѣпа. Най-близкитѣ му роднини, чрѣзъ които той искалъ да работи въ Тетевенъ, сж били стариятъ му братовчедъ Йото Райковъ Кифаловъ и неговиятъ синъ Лазаръ Й. Кифаловъ. Особно за послѣдния той полагалъ голѣми грижи, като е съдѣйствувалъ да го изпратятъ въ Пловдивъ, дѣто училището е било тогава добрѣ наредено отъ извѣстния български учител Найдень Геровъ. Училището е отличавало свършилитѣ съ отличие ученици съ осможгълна шапка, прилична на владишка диадема, съ каквато се е завърналъ и